

Vil hr. Lars Barfoed indrømme, at menneskerettighedssituationen i Tjetjenien er blevet bedre siden 2001, og at det kan begrunde, at man stadig væk holder fast i, at Rusland skal være med i Europarådet?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg tror, at medlemskabet af Europarådet trods alt har bidraget til, at vi i højere grad kan lægge pres på Rusland, et pres, som vi ikke kunne lægge, da Rusland ikke var medlem af Europarådet. Så jeg tror egentlig, at den analyse, som hr. Per Stig Møller anlagde på det tidspunkt og altså accepterede russisk medlemskab, var en korrekt analyse. Derfor tror jeg, at vi ville ødelægge mulighederne for dialog og pres på Rusland, hvis det var sådan, at vi lige pludselig stillede krav om, at Rusland ikke skulle være medlem af Europarådet.

Jeg har klart givet udtryk for, hvordan jeg vurderer situationen, og den er ikke tilfredsstillende. Tværtimod er der anledning til at kritisere den. Men når det er sagt, så er der dog tegn i sol og måne på, at der er ting, der bevæger sig i den rigtige retning, og jeg tror, det ville være farligt på nuværende tidspunkt at tage skridt, der kunne få den udvikling til at stoppe og måske gå i den modsatte retning.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Sådan som vi ser det, går det i den modsatte retning. Det er det, der er hele problemet i det her, nemlig at menneskerettighedssituationen i Rusland og Tjetjenien er enten den samme eller er blevet værre, end den var dengang. Stadig væk vil jeg godt spørge: Det, hr. Per Stig Møller sagde dengang, var jo, at han faktisk var imod at optage Rusland, men så kom der de her betingelser ind, hvor man skulle presse Rusland til at overholde menneskerettighederne i Tjetjenien, og derfor ville han godt være med til det, hvis man nu kunne få det pres ind på Rusland. Men sandheden er jo, at man ikke har presset Rusland til at overholde menneskerettighederne. Det er stadig væk lige så slemt, som det var dengang.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nej, jeg mener, som jeg også sagde før, at hr. Per Stig Møllers analyse af situationen dengang var

rigtig og vi ser tegn i sol og måne på en forbedring – ikke at situationen er tilfredsstillende, for det er den ikke, og det har jeg klart og tydeligt sagt at jeg ikke mener den er – men man har dog nu en menneskerettighedsombudsmand i Tjetjenien, som giver udtryk for kritik af situationen. Vi har set Rusland anerkende nogle domme og betalt de bøder, der er forbundet med det. Vi har muligheden for en dialog og et pres også i Europarådet. Medlemskabet af Europarådet forpligter i sig selv, og det er noget, vi kan holde Rusland fast på, og derfor mener jeg, at det ville betyde et skridt i den modsatte retning, hvis vi lige pludselig sagde, at nu skulle de ikke være med, for så havde vi ikke den pressionsmulighed, og så kunne vi ikke holde dem fast i det medlemskab.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er nu hr. Naser Khader.

Naser Khader (RV):

Tak til SF og Enhedslisten for at have rejst denne vigtige forespørgselsdebat, også tak til udenrigsministeren for redegørelsen.

Den nuværende konflikt har varet siden 1990'erne, og selv om der er visse lyspunkter, er der stadig væk en del, der går alt for skævt. Sagt lige ud er Tjetjenien Europas sorte hul, hvad angår menneskerettigheder. Intet kan forsvare eller legitimere terror, og kun politiske løsninger kan skabe varig fred. Samtidig påhviler der de russiske myndigheder et stort ansvar i konflikten. Konflikten har svækket det russiske demokrati og blotlagt totalitære tendenser i det russiske styre, som man ellers havde ønsket var fortid. Det eneste, der er kommet ud af den langstrakte konflikt, er tusinder af døde, og at høgene på begge sider er blevet styrket.

Det er vigtigt at forstå, at konfliktens baggrund ikke er terror, selv om dette ikke undskylder terror. Den århundredgamle russiske kolonisering af Kaukasus har skabt mange ar og er fortsat grobund for denne konflikt og andre konflikter i området. I moderne tid er området blevet brugt til at skabe små, hurtige sejre til at styrke den russiske indenrigspolitik. Da Putin skulle være præsident, skaffede han sig i sin egenskab af premierminister et par hurtige sejre i Tjetjenien.

Konflikten i Tjetjenien afslører, at præsident Putin har en noget blakket demokratiopfattelse. Det skal vi fra dansk side være særlig opmærk-